

det gør den ogsaa her i Landet. Derfor maa Indkomst- og Formueskatten ikke gerne overskride en vis Grænse. Jeg sætter denne Grænse ret højt, jeg sætter den ikke saa lidt højere, end det konservative Folkeparti sætter den, men jeg erkender, at paa Grund af Forholdene, først under Krigen og senere under de yderst ugunstige statsfinansielle Forhold efter Krigen, er den drevet op i en Højde, som er i høj Grad skadelig for Landets Erhvervs- liv, og som er egnet til at fordyre Priserne, hvorved Skatten kommer til at hvile paa alle, og saa har vi igen det samme: naar Prisen fordyres over hele Linien, bliver det Familien med de mange Munde, der kommer til at betale det meste. Derfor er Sandheden denne, at naar Formue- og Indkomstkatten stiger over en vis Højde, mister den den Fordel, den har fremfor den indirekte Beskatning, og udvikler ved Siden af andre Mangler adskillige af de Mangler, der klæber ved den indirekte Beskatning. Dette Forhold maa det ærede Medlem ikke tabe af Syne.

Saa siger det ærede Medlem, at han vil ikke søge at fralægge sig, at han er den, der har givet de indirekte Skatter deres største Blomstring her i Landet, men, siger han, han har aldrig gjort det under Paaberaabelse af Ædruelighed, under Paaberaabelse af, at Luksus skulde være umoralsk eller slikt. Men det har jeg absolut heller ikke gjort. Mit Ræsonnement med Hensyn til Alkoholskatter gaar aldeles ikke i den Retning, at de skulde fremme Ædrueligheden. Det gør de til en vis Grad, men det vilde være Hykleri af en Finansminister at anføre dette eller at forhøje sine Skatter ud fra dette Motiv. En Finansminister har, naar han foreslaar Skattelove, at tage Hensyn til, hvorledes Statskassens Tarv kan tilfredsstilles paa den mest hensigtsmæssige Maade og til mindst Skade for Befolkningen. Og der har han blandt andet at overveje: Er det nu til større Skade for Befolkningen, hvis jeg lægger Skatten paa Rugbrød eller Kaffe eller Te, end hvis jeg lægger den paa Brændevin, Whisky eller Bajerskøl. Det er den ganske jævne Betragtning: Hvor gør Skatten mindst Skade? Den gør mindst Skade, naar den lægges paa Artikler, som den paagældende kan

undvære og maaske i mange Tilfælde staar sig bedst ved at undvære, i alt Fald, naar det drejer sig om et vist Overmaal deraf. Dette er en ganske jevn Betragtning, der ikke har noget at gøre med at ville pynte paa Skatten med Ædruelighed og Moral. Betragtningen er denne: Hvorledes skal man faa det fornødne Skattebeløb paa den Maade, hvor det gør mindst Fortrød? Til en vis Grad gør Skatter jo altid Fortrød.

Det ærede Medlem sagde, at det nyttede ikke at tale om Luksusskatter, for den rigtige krabate Luksus, som f. Eks. spise- lige Svalereder, var ikke noget, der indbragte noget. Nej, det har jeg selv sagt saa mange Gange. Derfor maa Luksusskatter lægges saaledes, at de ogsaa omfatter de brede Lags Luksus. Ellers faar man ikke noget ind. Men fordi det er Luksus i de brede Lag, bliver det ved at være Luksus; fordi mange i de bredere Lag drikker Brændevin og Bajerskøl ligesom mange i de højere Lag, bliver det ikke mindre Luksus. Det er lige saavel Luksus for den mindre velstillede som for den bedre stillede at drikke en Snaps eller drikke Whisky. Det Luksusforbrug, der kun holder sig indenfor en ganske snæver Overklasse, vil en Finansminister handle taabeligt i alene at bygge paa. Han maa selvfølgelig bygge paa det Luksusforbrug, der har den bredere Basis.

Det ærede Medlem talte ogsaa om, at det var skammeligt at beskatte Chokoladen, den burde være en almindelig Forbrugsartikel. Jeg beskæftiger mig imidlertid under Udarbejdelse af Skattelove ikke med at spekulere over, hvorledes jeg skal lede Befolkningen til at spise eller drikke noget, som den ikke plejer at spise eller drikke. Jeg holder mig til, hvad der faktisk spises og drikkes. Og der er det en Erfaring, som enhver, der færdes ude i Livet, vil bekræfte, at medens Kaffen er naaet ned til den mindste Indsidderrhytte her i Landet og til den fattigste Sypige, er Chokoladen alligevel en Undtagelsesdrik. Den er Fæstet drik ogsaa for de ringere stillede ved visse Anledninger, men som daglig Drik er det en Drik, der væsentlig hører de bedre stillede Lag til. Det er et Faktum, det maa jeg rette mig efter, og derfor maa jeg foretrække at beskatte Choko-